

FCI – Standard nr 223 / 18.12.1989 / GB

HOLLANDI LAMBAKOER
(HOLLANDSE HERDERSHOND)

TÖLGE : Yoka ten Berge ja prof. R.Triquet (flaami keelest inglise keelde)

PÄRITOLU: Holland.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
AEG:

30.05.1989

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 1
Lamba- ja karjakoerad
(välja arvatud šveitsi alpi karjakoerad).

Alarühm 1.1
Lambakoerad.

Töökatsseteta.

ÜLDMULJE :

Keskmise suurusega, keskmise raskusega, heade proportsioonidega ja hästi lihaseline koer, kellel on tugev ja hästi tasakaalustatud kehaehitus, intelligentne üldilme ja elav temperament.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Kiindunud, kuulekas, hästi juhitav, valvas, töökas, väga truu ja usaldusväärne, vähenõudlik, väga vastupidav, tähelepanelik, aktiivne ja esindab kõiki suurepärasele lambakoerale vajalikke omadusi.

SUURUS JA PROPORSIOONID :

Kerepikkus on turjakõrgusega suhtes umbes kümme üheksale, see tähendab, et koer on turjakõrgusest veidi pikem.

Turjakõrgus: isastel 57 – 62 cm,
emastel 55 – 60 cm.

VARIATSIOONID :

Karvatüübi aluselt jagatakse variatsioonid järgmiselt:

- a) lühikarvaline
- b) pikakarvaline
- c) karmikarvaline

LIIKUMINE :

Liikumine on sujuv, nõtke, loomulik. Liikumine ei tohi olla seotud ega lõtv, samuti mitte liiga pika ulatusega.

KEHAOSAD

PEA :

Pea on kerega väga heas proportsioonis, pigem pikk kui massiivne; ilma nahavoltideta ja kuiv. Koon on veidi pikem üsna lamedast ajukolju osast. Koonuselg on sirge ja täiesti paralleelne laubajoonega. Lauba üleminek koonule on

mõõdukas. Mokad on tihedalt liibuvad. Karmikarvalisel variatsioonil näib pea rohkem nelinurksena, kuid see on vaid illusoorne mulje.

KÕRVAD : Kõrvad on pigem väikesed kui suured. Valvsas olekus on kõrvad suunatud jäigalt üles ja ette. Kõrge asetusega. Ei tohi olla lusikakujulised.

SILMAD : Silmad on tumedad, keskmise suurusega, mandlikujulised, veidi viltuse asetusega, ei tohi olla ümarad ega pungituvad.

NINAPEEGEL : Ninapeegel on alati must.

HAMMASTIK : Hambad on tugevad ja korrapärased. Kääritaoline hambumus, s.t et suletud suu korral katavad ülalõualuu lõikehambad tihedalt alalõualuu lõikehambaid.

KAEL :

Kael ei tohi olla liiga lühike. Kael on kuiv, s.t ilma kurgualuste nahavoltideta, ning läheb sujuvalt üle kere ülajooneks.

KERE :

Kere on tugev; veidi kaarduvate roietega. Rinnakorv on sügav, kuid mitte kitsas. Rindkere alajoon läheb sujuvalt üle kõhujooneks. Selg on lühike, sirge ja tugev. Lanne on tugev, kuid mitte pikk ega kitsas. Laudjas ei tohi olla lühike ega liiga järsult laskuv.

JÄSEMED :

ESIJÄSEMED :

Jõulised, hästi lihaselised ja tugevate luudega. Täiesti püstised ja sirged oma kujult, kuid piisavalt nõtkete

kämmaldega. Tahasuunas hästi kaldus õlad liuvad tihedalt rinnakorvile. Õlavarred on hea pikkusega.

TAGAJÄSEMED :

Jõulised, hästi lihaselised ja tugevate luudega, normaalselt arenenud põlveliigese nurkadega; kusjuures reied pole püstsuna suhtes mitte oluliselt kaldus. Niisamuti on eelistatud mõõdukad kannaliigese nurgad, kusjuures põiad on püstised ja asetsevad otse istmikunukkide all. Lisavarvasteta (*saksakeelses versioonis*).

KÄPAD :

Hästi kaardunud ja tihedalt liuvad varbad; seetõttu on välistatud pikad käpad. Küüned on mustad; elastsed käpapadjandid on tumedat värvi.

SABA :

Rahulikus olekus on saba rippuv või laskuv ja tipust kergelt kaardunud, ulatub kannaliigeseni. Liikumisel tõstab koer saba elegantselt, kuid mitte üleskeerduvalt või kõrvale pööratult.

KARVKATE :

Karvkate-variatsioonide iseärasused:

LÜHIKARVALINE :

KARV :

Soovitavalt üle kogu keha on hästi karm, mitte liiga lühike karv koos rikkaliku alusvillaga. Kaelus, püksid ja sabavimpel peavad selgelt eristuma.

VÄRVUS :

Rohkem või vähem märgatavad vöödid pruunil taustal (kuldne brindle) või hallil tausta (hõbedane brindle).

Vöödilisus peab esinema ühtlaselt kogu kehal, niisamuti ka kaeluses, pükstes ja sabavimplis. Liigselt musta kattekarvas on ebasoovitav. Must mask on soovitatav.

PIKAKARVALINE :

KARV :

Kogu keha katab pikk, sile, liibuv ja katsudes karmina tunduv karv, milles ei ole laineid ega lokke; rikkaliku alusvillaga. Pea, kõrvad, käpad ja tagajalad kannaliigestest allpool on kaetud lühikese ja tiheda karvaga. Esijalgade tagapoolel on pikisuunas hästi arenenud tihedatest pikkadest karvadest moodustunud nn lipud. Saba on kogu ulatuses rikkalikult karvaga kaetud. Kõrvade juures ei saa olla pehmeid karvanarmaid.

VÄRVUS :

Sama värvus nagu ka lühikarvalisel.

KARMIKARVALINE :

KARV :

Kogu keha katab tihe, kare, kõva, sakris karv, soovitavalt koos tiheda alusvillaga, välja arvatud peas. Karvkate peab olema ühtlaselt tihe. Nii üla- kui alamokad on kaetud tiheda kuid mitte pehme karvaga (vuntsid ja habe), mis annavad koonule kontuurid. **Karedad ja hästi turris kulmukarvad.** Laubal, põskedel ja kõrvadel on karv veidi mõõdukamalt arenenud. Saba on kogu ulatuses tugevasti karvaga kaetud. Soovitavad on hästi arenenud karvast moodustunud põlvpüksid (*culotte*).

VÄRVUS :

Sinihall ja pipar soolaga, hõbe- või kuldvöödiline. Kattekarva vöödilisus tuleb karmikarvalistel vähem esile kui teistel variatsioonidel.

VEAD :

- Liiga palju valget rinnal või käppadel, valge triip või laik muudes kehapiirkondades.

- Muud värvi ninapeegel kui must.
- Pehmed või lusikakujulised kõrvad.
- Väär värvus või värvimärgised, liiga palju musta kattekarvas.

- Üle- või alahambumus.
- Kupeeritud kõrvad.
- Kupeeritud saba. Rõngas saba.

MÄRKUS: Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

inglisekeelsest originaalist, märts 2003.

heaks kiidetud EKL juhatuses 12.mail 2005 protokoll nr 5